

Til § 11

Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale. Sundhedsstyrelsen får hermed mulighed for at gribe ind over for en bioanalytikers faglige virksomhed i tilfælde af, at den pågældende er misbruger eller psykisk syg eller i øvrigt er til fare for patienterne på grund af kritisabel faglig virksomhed.

Efter stk. 2 er bioanalytikere forpligtede til på begæring af Sundhedsstyrelsen at foretage de anmeldelser og indberetninger vedr. deres faglige virksomhed, der er nødvendige for gennemførelse af styrelsens tilsyn.

Til §§ 13–15

Strafniveauet i bestemmelserne svarer til, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale.

Efter § 13 straffes den, der uden at have autorisation som bioanalytiker betegner sig som bioanalytiker, med bøde. Det samme gælder den, der i øvrigt benytter betegnelser eller optræder på en måde, der er egnet til at vække en forestilling om, at den pågældende har en sådan autorisation.

Efter § 14 straffes den bioanalytiker, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af sin faglige virksomhed, med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Sager om grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed under udøvelsen af virksomheden henhører under domstolene.

Til § 16

Bestemmelsen fastslår, at loven træder i kraft den 1. september 2002.

Til § 17

Efter stk. 1 har en person ret til at få autorisation som bioanalytiker, når den pågældende har bestået eksamen som hospitalslaborant efter bekendtgørelse nr. 705 af 24. august 1995 om hospitalslaborantuddannelsen. Der skønnes i dag at være ca. 400 hospitalslaboranter med den nævnte uddannelse, som alle forudsættes umiddelbart at kunne opnå autorisation efter loven.

Efter stk. 2 sidestilles de særlige cirkulæregulerede autorisationer, jf. de i pkt. 4 nævnte cirkulærer, der i perioden fra 1958 og indtil uddannelsesbeviser blev udstedt i henhold til bekendtgørelsen af 24. august

1995 med de autorisationer, der meddeles i henhold til denne lov. De særlige autorisationer blev meddelt af Indenrigsministeriets kontor for autorisations- og dispensationssager, som fra 1973 til 1995 blev administreret i tilslutning til Hospitalslaborantskolen i Århus. Sundhedsuddannelserne, herunder hospitalslaborantuddannelsen, blev pr. 1. januar 1984 overført fra Indenrigsministeriet til Undervisningsministeriet.

Der skønnes i dag at være ca. 7100 hospitalslaboranter, der er uddannede og autoriserede efter Indenrigsministeriets cirkulærer. Disse hospitalslaboranter behøver således ikke at ansøge om nyt autorisationsbevis.

Efter stk. 3 har en person, der kan dokumentere at have gennemført uddannelse til laborant og sammenlagt at have været ansat som hospitalslaborant eller laborant på en mikrobiologisk afdeling i mindst 3 år indenfor de sidste 5 år forud for lovens ikrafttræden svarende til fuldtidsansættelser, ret til at få autorisation som bioanalytiker.

Mikrobiologi er omfattet af generalistuddannelserne til hospitalslaborant og bioanalytiker. Der har imidlertid ikke før indførelsen af den generelle hospitalslaborantuddannelse i 1995 været uddannet hospitalslaboranter med speciale i mikrobiologi. På de mikrobiologiske afdelinger er der derfor ansat både hospitalslaboranter og laboranter, da mikrobiologi er et kerneområde i laboranters uddannelse.

Bestemmelsen giver således personer med laborantuddannelse, som har arbejdet som hospitalslaborant og som sammenlagt har været ansat på en mikrobiologisk afdeling i mindst 3 år indenfor de sidste 5 år forud for lovens ikrafttræden svarende til fuldtidsansættelse, mulighed for at få autorisation som bioanalytiker.

Der skønnes i dag at være ca. 185 uddannede laboranter, der er ansat på klinisk mikrobiologiske afdelinger, som forudsættes at kunne opnå autorisation efter loven.

Efter stk. 4 skal ansøgning om autorisation som bioanalytiker indsendes til Sundhedsstyrelsen senest 1 år efter lovens ikrafttræden. Sundhedsstyrelsen kan dispensere fra denne frist, når særlige forhold taler herfor, f. eks. ved alvorlig sygdom eller ophold i udlandet i lovens ansøgningsperiode.

Til § 18

I bestemmelsen er det fastslået, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.